



## בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 16-09-12193 אורפלי נ' היי ביז בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשם הבכיר צחי אלמוג

התובעת

חן אורפלי

נגד

הנתבעת

היי ביז בע"מ

### פסק דין

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21

תביעה לפי סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב – 1982 (להלן – חוק התקשורת) בגין אי חדילת הנתבעת ממשלוח הודעות פרסומת לתובעת.

### רקע כללי וטענות התובעת

התובעת היתה במועדים הרלוונטיים לכתב התביעה עובדת בחברת סלולר. החברה הצטרפה לרשימת החברות שמקנות לעובדיהן את האפשרות ליהנות משירותי הנתבעת, המנהלת מועדון צרכנות. במסגרת זו התאפשר לכל עובד ועובדת הרוצה בכך להצטרף כחבר במועדון הצרכנות של נתבעת, לעשות שימוש באתר ולממש את ההטבות המוצעות לחברי המועדון. התובעת נרשמה למועדון כאמור והחלה מקבלת דברי פרסומת.

בתאריך 20/12/15 בשעה 13:04 שלחה התובעת בהודעת "השב" לכתובת שממנה נשלחו דברי הפרסומת בקשה להסרה מרשימת התפוצה. מיד לאחר הודעת ההסרה ששלחה התובעת, התקבלה הודעת דוא"ל מטעם הנתבעת כי ההודעה התקבלה ונמצאת בטיפול.

למרות הודעת הסירוב שנשלחה לנתבע עפ"י הדרך שקובע החוק, התובעת המשיכה לקבל לתיבת הדוא"ל דברי פרסומת נוספים.

משהמשיכו להגיע דברי פרסומות מהנתבעת לאחר בקשת ההסרה, פנתה התובעת לבא כוחה ובתאריך 25/1/16 נשלח מכתב התראה ובו בקשה להפסיק את שיגור הפרסומת, ובקשה להסיר את התובעת מרשימת התפוצה וכן בקשה לפיצוי בגין ההודעות שנשלחו לאחר בקשת ההסרה הראשונה.



## בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 16-09-12193 אורפלי נ' היי ביז בע"מ

תיק חיצוני:

1 התובעת טוענת כי למרות מכתב ההתראה שהתקבל במשרדי הנתבעת בתאריך 21/2/16, הנתבעת  
2 המשיכה לשגר עוד 45 דברי פרסומת לתיבת הדוא"ל של התובעת וכל זאת לאחר הודעת סירוב  
3 שנייה.

4 ב"כ התובעת פנה מיוזמתו לנתבעת ובשיחה טלפונית הבטיחה נציגה של הנתבעת שתבדוק את  
5 הדברים ותחזור עם תשובות אך טרם התקבלה תגובת הנתבעת.

6 בסה"כ שיגרה הנתבעת 77 דברי פרסומת לתיבת הדוא"ל של התובעת לאחר בקשות הסרה ומכתבי  
7 התראה כאשר הם אף אינם כוללים את המילה "פרסומת", כנדרש בחוק.

8 בגין כל אלו תובעת התובעת פיצוי בסך 50,000 ₪.

9

10

### טענות הנתבעת

11

12 כדי להצטרף כחבר במועדון יש לאשר את קריאת התקנון המודיע במפורש כי האתר שולח דיוורים  
13 ואם אישר חבר המועדון בעבר קבלת דיוורים והוא מתחרט, עליו לפעול ע"פ נוהל ההסרה בלחיצה  
14 על כפתור ההסרה המצוי בשולי כל דיוור שנשלח. כל מי שפועל בדרך זו מקבל הודעה על הסרתו  
15 מרשימת המועדון לאתרו ואינו מקבל ולו הודעה נוספת אחת מאותו רגע ואילך.

16

17 ביום 26/2/15 ביצעה התובעת הליך הרשמה בו אישרה כי קראה את התקנון וכי היא מסכימה  
18 לקבלת דיוורים מהאתר המנוהל ע"י הנתבעת. לאחר עשרה חודשים ביקשה התובעת שלא לקבל עוד  
19 הודעת במסגרת מועדון הלקוחות ולטענתה שלחה ביום 20/12/15 הודעת השב לאחר הפרסומים  
20 שקיבלה.

21

22 כיוון שהתובעת לא פעלה ע"פ נוהל ההסרה, בקשתה הגיעה למחלקת שירות לקוחות וכיוון שלא  
23 ביקשה דבר הכרוך בשירות לקוחות פניית התובעת למעשה לא טופלה.

24

25 התובעת ראתה כי פנייתה לא טופלה והמשיכה לקבל הודעות במשך זמן רב בהן לטענתה לא הייתה  
26 מעוניינת. כך יצא שהתובעת לא הודיעה לנתבעת בכל אמצעי אחר אלא ישבה באפס מעשה ו"אגרה"  
27 הודעות נוספות ולמעשה פעלה בחוסר הגיון ובחוסר תם לב מובהק.

28

29 הנתבעת טוענת כי מעולם לא קיבלה מכתב מבא כוחה של התובעת, אלא שהוא שוחח עם היועצת  
30 המשפטית של הנתבעת בקשר לעניין אחר ובסיומה של השיחה העלה את העניין כי שלח מכתב  
31 דרישת להסרה מרשימת הדיוור והמכתב לא הושב. בא כוח התובעת התבקש להעביר את המכתב  
32 שוב בצירוף אינדיקציה לכך שנשלח בעבר. הסתבר כי המכתב שנשלח לא היה ממוען כלל לנתבעת,



## בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 12193-09-16 אורפלי נ' היי ביז בע"מ

תיק חיצוני:

1 אלא לחברה אחרת, ואם נשלח לכתובתה הוא לא טופל כיוון שהיה מדובר בחברה אחרת שאין לה  
2 כל קשר לנתבעת.

3  
4 למרות זאת, מכיוון שבקשתו של ב"כ בתובעת להסרת התובעת מרשימת הדיוור הייתה ברורה,  
5 פעלה היועצת המשפטית לאישור בקשת ההסרה לאלתר החל מיום 23/5/16 מבלי שצריך היה לנקוט  
6 בכל פעולה נוספת.

7  
8 הודעת המייל ששלחה התובעת היא לא הודעת הסרה ומכתב ב"כ התובעת ובו דרישת הסרה מעולם  
9 לא הגיע למשרדי הנתבעת ולכן במצד דברים זה לא ראוי ולא צודק להשית על הנתבעת תשלום פיצוי  
10 על מעשה לא ידעה ולא ביצעה.

11  
12 עד כאן הטענות, ומכאן להכרעה.

13  
14 הצדדים הסכימו כי בית המשפט יכריע בתובענה על יסוד כתבי הטענות שהוגשו וסיכום טענות קצר  
15 בכתב.

16  
17 במעמד הישיבה המקדמית אישרה התובעת כי ייתכן ונרשמה לאתר הנתבעת בעבר. ואכן הנתבעת  
18 צירפה לסיכומיה תדפיס מסך המלמד על הרשמה כאמור ועל הסכמה לקבלת הודעות בדבר עדכונים  
19 והטבות מטעם המועדון המנוהל על ידי הנתבעת. די כך כדי לקבוע כי התובעת הסכימה לקבל דברי  
20 פרסומת מן הנתבעת.

21  
22 המחלוקת בתביעה זו אינה נוגעת לשאלת ההסכמה הראשונית, העולה תדיר בתביעות המוגשות  
23 לבתי המשפט (תביעות ספאם), כי אם לשאלה האם נהגה הנתבעת כנדרש בדין לאחר שקיבלה את  
24 בקשת התובעת להסרה מרשימת הדיוור, באופנים שבהן נשלחה הודעה זו.

25  
26 כפי המפורט לעיל בטענות הצדדים, התובעת נקטה בשני אופנים: האחד, בקשה בדוא"ל להסירה  
27 מרשימת הדיוור באמצעות לחיצה על לחצן "השב" באחת מן ההודעות שקיבלה; השני, מכתב ששלח  
28 בא כוחה לנתבעת.

29  
30 תחילה, אבחן את בקשת ההסרה באמצעות לחיצה על לחצן "השב". מחומר הראיות שבתיק עולה כי  
31 ביום 17.12.15 קיבלה התובעת דבר פרסומת מהנתבעת מהכתובת info@htzone.co.il. ביום  
32 20.12.15 בשעה 13:04 השיבה התובעת לאותה הכתובת באמצעות לחצן "השב" וביקשה להסיר את  
33 שמה מרשימת הדיוור. מייד לאחר מכן, באותו יום ובאותה שעה ממש, קיבלה התובעת תשובה כי  
34 פנייתה מטופלת על ידי שירות הלקוחות של הנתבעת וכי יחזרו אליה תוך 2 ימי עסקים.



## בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 16-09-12193 אורפלי נ' היי ביז בע"מ

תיק חיצוני:

1  
2 הנתבעת טוענת כי היה על התובעת ללחוץ על לחצן ההסרה המצוי בתחתית הדוא"ל שקיבלה ולא  
3 כפי שפעלה, שכן רק בדרך זו היה כדי להבטיח את הסרת השם מרשימת הדייור. אמנם לא יכולה  
4 להיות מחלוקת כי דרישת ההסרה לא התקבלה אצל הנתבעת, אחרת, לא היתה מקבלת התובעת  
5 מענה כי בקשתה בטיפול, אלא שלפי טענת הנתבעת לא כך מבוצע נוהל ההסרה ולמעשה בקשת  
6 התובעת לא טופלה ומדובר אך ורק במענה אוטומטי של שירות הלקוחות.

7  
8 סעיף 30א (ד) לחוק התקשורת קובע:

9  
10 הסכים הנמען לקבל דברי פרסומת לפי הוראות סעיף קטן (ב) או לא  
11 הודיע על סירובו לקבלם לפי הוראות סעיף קטן (ג), רשאי הוא, בכל עת,  
12 להודיע למפרסם על סירובו לקבל דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג  
13 מסוים, ולחזור בו מהסכמתו, ככל שניתנה (בסעיף זה – הודעת סירוב);  
14 הודעת הסירוב לא תהיה כרוכה בתשלום, למעט עלות משלוח ההודעה;  
15 הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי  
16 בחירת הנמען.

17  
18 ברתק (ב"ש) 49131-01-16 יורי קושרובסקי נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ, נדונה סוגיה זהה  
19 לענייננו, וכך העמיד בית המשפט את השאלה הטעונה הכרעה:

20  
21 השאלה הראשונה נוגעות לדברי הפרסומת שנשלחו למבקש בדואר  
22 האלקטרוני - נשאל האם כטענת המבקש, הודעת הסירוב אשר  
23 נשלחה על ידו באמצעות "השב" לכתובת הדוא"ל ממנו נשלח דבר  
24 הפרסומת (ולא על ידי לחיצה על הקישור אשר צוין בהודעה), מהווה  
25 הודעת סירוב כנדרש, ומכאן כשלה המשיבה כטענתו, בכך שלא  
26 התייחסה להודעת הסירוב והמשיכה לשלוח לו דברי פרסומת בדוא"ל.

27  
28 בית המשפט קבע בעניין זה:

29  
30 ביחס לדוא"ל ציין המחוקק, כי הודעת הפרסומת אשר נשלחת בדואר  
31 האלקטרוני תכלול בין היתר "כתובת תקפה של המפרסם ברשת  
32 האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב". מכאן שאף ציון כתובת מייל  
33 אחר או קישור המוביל לכתובת זו, ממלאת את הוראת המחוקק, ליתן  
34 אפשרות שליחת הודעת הסירוב באופן בו נשלח דבר הפרסומת" (סעיף



## בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 16-09-12193 אורפלי נ' היי ביז בע"מ

תיק חיצוני:

1 30 (ה)(ג) לחוק התקשורת). נוכח כך, אין בידי לקבל את טענת  
2 המבקש, כי המשיבה הפרה את חובתה בכך שלא אפשרה מתן הודעת  
3 סירוב באמצעות מייל חוזר לאותה כתובת. על כן, צדק אפוא בית  
4 המשפט קמא כאשר קבע, כי המשיבה קיימה את חובתה בהתאם  
5 לדין, מקום בו ציינה בהודעותיה קישור המוביל אל כתובת דוא"ל  
6 אליה ניתן לשלוח הודעת סירוב. שכן היא ציינה "כתובת תקפה של  
7 המפרסם ברשת האינטרנט", כפי שנקבע בסעיף 30(ה)(ג) לחוק  
8 התקשורת.

9  
10 וכדי לא להותיר ספק חידד מפורשות:

11  
12 אין לקבל את טענת המבקש, כי ביקש 3 פעמים באמצעות המייל  
13 להסירו מרשימת התפוצה ובקשתו לא נענתה. שכן אותה בקשה לא  
14 נשלחה באופן שצוין בהודעה באופן מפורש (לחיצה על אותו קישור)  
15 ועל כן גם לא התקבלה אצל המשיבה. אוסיף כי התעקשותו של  
16 המבקש תחת האמור לשלוח הודעת הסרה באמצעות "השב" דווקא אל  
17 כתובת הדוא"ל ממנו נשלחו דברי הפרסומת, אינה מובנת ונעדרת עיגון  
18 בחוק.

19  
20 יישומם של הדברים למקרה שבפניי מלמד כי הנתבעת אכן כללה אפשרות להסרה מרשימת הדיוור  
21 באמצעות הקישור "Unsubscirbe" וכי מדובר במנגנון לגיטימי אשר הפסיקה רואה בו כמקיים את  
22 דרישת הדין. אמנם, מדובר במילה אנגלית, אולם התובעת לא העלתה כל טענה בסיכומים, כי עצם  
23 יצירת הקישור באנגלית אינו חוקי או לא היה מובן לה, ועל כן אין צורך שבית המשפט יחווה דעתו  
24 בעניין במקרה דנן.

25  
26 התובעת הפנתה בסיכומיה לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בע"א (חי) 58406-01-17 אבי נח  
27 טואיטו נ' "תיאטרון הצפון" מרכז אומנויות הבמה (בית העם) בע"מ, מיום 30.3.17, שבו קבע בית  
28 המשפט כי,

29  
30 "לעניין זה אני רואה להפנות לדבריו של כב' השופט ע' פוגלמן ברע"א  
31 1954/14 הנ"ל, לפיהם אין מקום לחייב את הנמען לפעול להסרת שמו  
32 מרשימת התפוצה וללחוץ על הקישורית שכן "הנמען אינו יודע אם  
33 ההודעה שנשלחה לו היא ממקור אמין ובטוח, ואם יסיר את עצמו הוא  
34 עלול לחשוף את עצמו לסיכון של הידבקות בוירוס ולנזק נוסף".



## בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 16-09-12193 אורפלי נ' היי ביז בע"מ

תיק חיצוני:

1  
2 אולם עיון בפסק הדין שנית ברע"א 1954/14 **אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה**  
3 **ורחיפה במצנחים)**, אליו מפנה בית המשפט המחוזי, מלמד כי הדיון סביב עניין ההסרה באותו פסק  
4 הדין היה מכוון יותר לשיקולים הנוגעים להפחתת סכום הפיצוי אל מול שאלת חובת הקטנת הנזק  
5 מצד הנמען, ופחות לשאלה מהו האופן הנכון והראוי למנגנון ההסרה מצד המפרסם. ואכן, גם  
6 בעניין **טואיטו** לעיל נראה כי בית המשפט המחוזי מפנה לעניין **חזני** אגב דיונו בשאלת הפיצוי שראוי  
7 היה לפסוק למערער, ואין ללמוד מכך כי בית המשפט שלל את המנגנון של שימוש בלחצן ההסרה.  
8 עוד יצוין כי החשש שהובע בפסק דין **חזני** על ידי כב' השופט פוגלמן בעניין וירוסים ושאר מרעין  
9 בישין, לא עלה במקרה שבפניי: התובעת לא טענה כי לחצה על לחצן "השב" במקום על לחצן  
10 "Unsubscirbe" בגלל שחששה מירוסים ועל כן יש לאבחן את הדברים שנקבעו בהלכת **חזני**  
11 מהמקרה הנדון בתיק זה.

12  
13 סיכומם של דברים עד כאן הוא כי הנתבעת לא הפרה את הוראות הדין בנוגע לאופן ההסרה  
14 מרשימת הדיוור בכל הנוגע לדרישה הראשונה מצד התובעת (באמצעות הדוא"ל). התובעת לא  
15 הוכיחה כי אילו היא היתה לוחצת על הלחצן המתאים בתחתית ההודעה שקיבלה היא לא היתה  
16 מוסרת מרשימת הדיוור, ובכך יש לקבל את עמדת הנתבעת כי לחיצה על הקישור המתאים היתה  
17 גורמת להסרה מרשימת התפוצה.

18  
19 מכאן נעבור למכתב: כאמור בחוק, ניתן לשלוח הודעת סירוב גם בכתב. בהתאם למצורף לכתב  
20 התביעה תאריך המכתב הינו 21.1.16 והוא מוען לנתבעת. המכתב נשלח בדואר רשום ולפי תדפיס  
21 דואר ישראל הוא נמסר לנמען ביום 21.2.16. קיימת התאמה בין מספר דבר הדואר המצוי על אישור  
22 המשלוח לבין המספר המופיע על התדפיס מאתר דואר ישראל האפשר לצפות במעקב משלוחים.  
23 לכאורה, די בכל אלו כדי להניח את הדעת כי מדובר במכתב שנשלח לנתבעת בדואר רשום והתקבל  
24 אצלה כמפורט לעיל. אולם, הנתבעת צרפה לכתב ההגנה מכתב המנוסח באופן זהה, אך הממוען  
25 לחברה בשם בייבי קופון מרמת גן. אם זה המכתב שהתקבל, הרי שטענת הנתבעת כי היא התעלמה  
26 ממנו מאחר ואינו ממוען אליה הינה טענה סבירה.

27  
28 אני מאמין לנתבעת כי זה אכן המכתב שהתקבל, שכן אילו היתה מקבלת מכתב הממוען אליה ולאור  
29 נוסחו ודרישת הפיצוי הכלולה בו, היא לא היתה מתעלמת ממנו כאשר ברור מתוכן המכתב לאן פני  
30 בא כוחה של הנתבעת. דומני כי ההסבר הסביר האפשרי הינו זה: ב"כ התובעת הכין מכתבים הן  
31 לנתבעת והן לאותה חברה בשם בייבי קופון, ובשניהם טענות ודרישות בקשר עם הודעות הפרסומת.  
32 מדובר בנוסחים כמעט זהים זה לזה. ככל הנראה חל בלבול ומכתב שהיה מיועד לבייבי קופון הוכנס  
33 למעטפה שהמען בחזית אכן היה של הנתבעת. לפיכך, ככל שהדבר נוגע למכתב, מקובלת עליי טענת  
34 הנתבעת כי לא היה עליה להתייחס אליו מאחר ולא מוען אליה וטענה זו מהימנה עליי.



## בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 12193-09-16 אורפלי נ' היי ביז בע"מ

תיק חיצוני:

1  
2 הנתבעת טענה הן בכתב ההגנה והן בסיכומים כי ביום 18.5.16 נערכה שיחה בין ב"כ התובעת לבין  
3 היועצת המשפטית של הנתבעת, ואגב שיחה זו העלה ב"כ התובעת את עניין בקשת ההסרה של  
4 התובעת מרשימת התפוצה. היועצת המשפטית ביקשה לראות את מכתב הדרישה ולאחר שזה נשלח  
5 לה על ידי ב"כ התובעת, נוכחה כי מדובר אכן במכתב שמוען לחברה אחרת. יחד עם זאת, מאחר  
6 והבקשה היתה ברורה פעלה היועצת המשפטית להסיר את התובעת מרשימת התפוצה והיא אכן  
7 הוסרה ביום 23.5.16.  
8  
9 כפי שניתן לראות בנספחי כתב ההגנה, הרי שהודעת הדוא"ל אליה צורף המכתב נשלחה מטעם ב"כ  
10 התובעת ביום 18.5.16 בשעה 10:42, ובכך יש לאמת את גרסת הנתבעת הן ביחס לקיומה של אותה  
11 שיחה והן ביחס לזהות החברה הממוענת באותו מכתב (בייבי קופון), כמפורט לעיל. אף שמדובר  
12 בטענה מפורטת מבחינה עובדתית ומגובה במסמכים, לא התייחסה לכך התובעת כלל בסיכומיה ועל  
13 כן אני קובע כי רק לאחר השיחה בין ב"כ התובעת לבין היועצת המשפטית ביום 18.5.16 ידעה  
14 הנתבעת אל נכון על בקשת התובעת להסרתה מרשימת התפוצה וכי ביום 23.5.16 אכן הוסרה  
15 מהרשימה לפי בקשתה.  
16  
17 בנספחי כתב התביעה ניתן לראות כי בין יום 18.5.16 ליום 23.5.16 קיבלה התובעת מהנתבעת 2  
18 הודעות דואר פרסומי: האחד, ביום 18.5.16, אולם מאחר ולא ניתן לראות את שעת קבלת הדואר  
19 הרי שיתכן כי הדבר נעשה לפני פניית בא כוחה של התובעת בשיחה ליועצת המשפטית של הנתבעת.  
20 מאחר ונטל השכנוע הוא על התובעת, ולאור המסמכים שצירפה הנתבעת להגנתה, לא ניתן לקבוע כי  
21 ההודעה נשלחה לאחר אותה שיחה (בהקשר זה ראו סעיף 30א(י)(5)א) לחוק התקשורת הקובע  
22 כי אין הגנה למפרסם ששלח דבר פרסומי לאחר שניתנה למפרסם הודעת סירוב). ההודעה השניה  
23 היא מיום 22.5.16, קרי לאחר אותה שיחה. אמנם בין השיחה הנ"ל לבין ההסרה ביום 23.5.16 חלפו  
24 מספר ימים, אולם התובעת לא התייחסה כלל לסוגיה זו ולא טענה כי מדובר בפרק זמן לא סביר  
25 ממועד הבקשה ועד ליישום בקשת ההסרה, ולכן בנסיבות אלו יש לראות את פעולת הנתבעת  
26 כסבירה, ומה גם שההודעות חדלו.  
27  
28 לאור כל האמור לעיל אני קובע כי התובעת אינה זכאית לפיצוי הן מאחר והבקשה להסרה מרשימת  
29 הדיוור לא נמסרה לנתבעת כנדרש והן מאחר והוכח כי מכתב הדרישה של בא כוחה לא מוען לנתבעת  
30 עצמה וכי רק בשיחה בין הפרקליטים ידעה הנתבעת על בקשת ההסרה.  
31  
32 נותר לדון בטענת התובעת כי אי הכללת המילה "פרסומי" בהודעות מזכה בפיצוי לכשעצמה.  
33 הנתבעת לא התייחס לעניין זה כלל בסיכומיה.  
34



## בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 16-09-12193 אורפלי נ' היי ביז בע"מ

תיק חיצוני:

1 ברת"ק (מרכז) 16-08-19317 ישי רז נ' אימפרשן מדיה בע"מ אישר בית המשפט את פסק דינו של  
2 בית המשפט לתביעות קטנות בו נפסק פיצוי בסך 10,000 ₪ בגין משלוח 122 הודעות שלא נשאו את  
3 המילה "פרסומת", כנדרש בחוק. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה (רע"א 1231/17  
4 ישי רז נ' אימפרשן מדיה בע"מ), אולם בית המשפט העליון קבע כי "....בסופו של יום סבורני כי  
5 הסכום שנפסק למבקש – 10,000 ₪ – הולם את נסיבות ענייננו, או לפחות אינו חורג במידה  
6 משמעותית מן הסכום הראוי במקרים מעין אלה במידה המצדיקה מתן רשות ערעור". אך בהמשך  
7 מציין בית המשפט "ואולם, בית המשפט לתביעות קטנות מצא לפסוק לטובת המבקש סכום של  
8 10,000 ₪ כיון שהמלה "פרסומת" לא צוינה בפתח ההודעות שנשלחו אליו, וסכום זה גבוה  
9 בנסיבות העניין".

10  
11 אמנם בית המשפט דחה את הבקשה לגופה ולא קבע סכום אחר תחת הסכום שנפסק אולם לא ניתן  
12 להתעלם מהערתו בשולי ההחלטה כי מדובר בסכום גבוה למדי.

13  
14 במקרה שבפניי טענה התובעת כי מדובר ב – 77 הודעות אולם לא השתכנעתי כי אי הכללת המילה  
15 "פרסומת" היא אחד מעמודי התווך שביסוד תביעה זו עדי כדי כך שניתן לומר כי נגרם לה עוול  
16 ממש רק בשל כך. יש לקחת בחשבון כי מיום הרישום אצל הנתבעת (26.2.15) ועד ליום בו החליטה  
17 שאינה רוצה יותר לקבל דיוור (20.12.15) חלפו 10 חודשים שבהם יש להניח כי התובעת קיבלה  
18 עשרות אם לא מאות הודעות שנניח לגביהן שהן לא כללו את המילה "פרסומת"; אולם היא לא  
19 הראתה כי פנתה בדרישה או בטענה כלשהי לנתבעת כי ההודעות אינן כוללות את המילה פרסומת  
20 ולא התרשמת כי הדבר הפריע לה עד כדי שהעניין יורד לשורשם של דברים. אף במכתב הדרישה  
21 שצורף לכתב התביעה לא נטענה טענה זו כלל, ויש בכך כדי ללמד על כנות הטענה.

22  
23 לפיכך, בהתחשב בכל האמור לעיל מצאתי לחייב את הנתבעת לשלם לתובעת בראש זה פיצוי כולל  
24 בסך 2,000 ₪.

25  
26 לאור התוצאה אליה הגעתי, יישא כל צד בהוצאותיו.

27  
28  
29 ניתן היום, י' תמוז תשע"ז, 04 יולי 2017, בהעדר הצדדים.

30





## בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 12193-09-16 אורפלי נ' היי ביז בע"מ

תיק חיצוני:

צחי אלמוג, רשם בכיר

1  
2  
3  
4